

[Skovmand.]

står der bl. a: men det betragtes som givet, at man vil cementere den økonomiske og valutariske union.

Det er bl. a. ud fra det Ritzautelegram, at jeg har udtrykt bekymring for, hvad der skulle foregå, og jeg er naturligvis glad, hvis markedsministeren kan dokumentere, at denne bekymring er overflødig.

Noget af det, som man kan være mest betænkelig ved, er den situation, der opstår, hvis andre lande får mulighed for at bestemme, hvordan Danmark skal bruge sine statslige udgifter, kort og godt sætter os under administration. Det kan være et langtidsproblem, hvis vi bliver låst alt for fast i den situation, at vi ikke må ændre vores valutakurser, at vi ikke i en kritisk situation må lade kronen flyde, sådan som vi kunne gøre det, dengang englænderne startede med at gøre det. Det kunne jo dog være, at det næste gang kun var os, der havde de særlige problemer, der gjorde, at det blev tilfældet. Jo nærmere man kommer en økonomisk og valutarisk union, des mere bundet vil vi blive, og det vil sige, at så kan vi blive tvunget til at tage den hjælp, vi kan få, også selv om den bliver ydet på betingelser. Af disse grunde vil jeg være meget taknemlig for, om der bliver mulighed for at diskutere det senere.

Det er naturligvis rigtigt, at der vel ikke sker så meget på det kommende topmøde, men det er der vel egentlig aldrig nogen sinde sket på de afgørende møder, EF har holdt. Man har altid taget udviklingen med små skridt, så små, at man ikke rigtig har kunnet mærke, hvilken vej udviklingen gik, og netop de mange små skridt gør mig egentlig ikke mindre bekymret for det hele. Hvis det var store, dramatiske beslutninger, var der større sandsynlighed for, at offentligheden blev klar over, hvad der foregik.

Til sidst vil jeg om u-landene sige, at det lyder vældig godt, at fællesmarkedet vil føre en mere positiv politik over for u-landene, men spørgsmålet er først og fremmest: hvad gemmer der sig bag ordene? Man kan udmærket vedtage noget, som lyder vældig godt, om fællesmarkedets forhold til u-landene, og så vil det dog i den sidste ende vise sig, at det er til skade for dem. Her tænker jeg specielt på den bemærkning, jeg har mødt så mange gange, nemlig at der skal

være tale om gensidige toldafviklinger. Det betyder i praksis, at u-landene får forbedret deres eksportmuligheder til EF en lille smule, men at EF får meget, meget større muligheder på u-landenes marked, og når først EF's industrivarer er trængt ind på u-landenes markeder, er deres realistiske muligheder for at få en selvstændig industri og dermed en selvstændig udvikling meget små. Derfor vil jeg faktisk henstille til den minister, som får dette spørgsmål til debat, at han betoner, at Danmark er indstillet på, at u-landene skal have ensidige fordele, også selv om det ved første øjekast ser urimeligt ud, fordi det nu engang er den eneste måde, man kan undgå, at u-landene bliver knust af fællesmarkedets store kolos.

(Kort bemærkning).

Moses Olsen: Jeg vil takke statsministeren for hans åbne indstilling til Grønlandsproblemerne. Det er en indstilling, som vi grønlandske politikere er meget taknemlige for, og vi håber, at vi når nogle gode resultater på baggrund af denne indstilling.

Når statsministeren ligesom antyder, at jeg har draget Grønlandsministerens motiver i tvivl, vil jeg sige, at jeg aldrig har draget nogen tilhængers motiver i tvivl. Jeg mener, at de i og for sig på deres vis har rigtige motiver og rigtige argumenter blot ud fra holdninger, som jeg ikke kan være enig i.

Med den holdning er jeg derfor ked af, hver gang jeg støder på Grønlandsministerens reaktioner, som snerper henad, at meninger, som ikke huer ham, eller som ikke svarer til hans, karakteriseres som meget forkerte. Det synes jeg er en form, som ikke rigtig byder på vilje til samarbejde.

Jeg skal heller ikke komme ind på at analysere motiverne bag ja eller nej. De vil være meget forskellige især i Danmark, forskellige fra branche til branche osv.

Men jeg kunne godt tænke mig til sidst at spørge regeringen, hvad man siger til de tanker, som jeg fremførte vedrørende en eventuel grønlandsk folkeafstemning om tilhørsforholdet til Danmark. Det er naturligvis ikke noget, som jeg mener skal foregå i morgen, idet der jo er foranstaltninger, der skal træffes, hvis der viser sig at være interesse for det i Grønland, men når jeg nu skal